

متن پرسش

با درود و سلام بی پایان خدمت استاد ارجمند جناب طاهر زاده: ممنون به خاطر جواب هایی که به ۴ سوال دیروز که در مورد علامه عارف، آیت الله حسینی طهرانی (ره) بود پاسخ های ارزشمند فرمودید. ببخشید استاد دو سوال دیگر از شما معلم عزیز و دلسوز داشتم که اگر آن ها را نیز جواب دهید ممنونم. ۱. در جوابی که به چهار سوال فرمودید، در قسمتی فرمودید که بنده به مقام و جایگاهی برای علامه طهرانی قائلم که استاد وکیلی و واسطی معتقدند. ببخشید استاد، من مقداری در نوشتجات و توضیحات جناب استاد وکیلی در سایت عرفان و حکمت، تفحص و بررسی کردم و متوجه شدم که ایشان اعتقاد دارد که علامه طهرانی (ره)، اسفار اربعه را طی کرده است و علاوه بر آن از حیث سعه وجودی در عالم بقا نیز جایگاه بسیار بلندی دارند و در سطح اعظم اولیا الهی تاریخ مثل عارف کامل مکمل حضرت آقای قاضی (ره)، قرار دارند. خواستم بدانم نظر شما هم همین است؟ ۲. ببخشید میگویم که بنیان گزار انقلاب، رهبر عارف، خمینی کبیر، کتاب مصباح الهدایه را در سن ۲۸ سالگی نوشته. خواستم بدانم چطوری ممکن است که ایشان تا سن ۲۸ سالگی عرفان نظری را تمام کرده و کتاب هایی مانند فتوحات و فصوص و مصباح الانس را درس گرفته است؟ آیا واقعا میشه تا ۲۸ سالگی، همه افراد به صورت طبیعی به این مرحله برسند یا نه و بلکه ایشان دروس را تند می گذرانده است؟ ممنون.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در سلوک عرفانی و حیات دینی فردی همان طور که عزیزان متوجه اند مقام آیت الله طهرانی بس گران قدر است. و از این جهت به فهمی که عزیزان مان نسبت به استادشان دارند، باید اعتماد کرد؛ می ماند که حضور تاریخی حضرت حق در این زمانه، از طریق حضرت روح الله «رضوان الله تعالی علیه» گشوده شده است و به حکم «کلّ یومٍ هو فی شأن» این «یوم»، یوم ظهور شأنی از حضرت حق است که در بستر انقلاب اسلامی به میان آمده است که البته این منافی بهره مندی از حضرت آیت الله طهرانی در این تاریخ نیست، مگر آن که با غفلت از حضور تاریخی انقلاب اسلامی به صورت فرقه بازی نظر به آیت الله طهرانی شود که مسلّم روح خود آن مرحوم نیز چنین چیزی را نمی خواهد ۲- گفتمی از امام و این همه فهم عرفانی متعجیبی! مگر در قرآن نداریم: «يَكَادُ زَيِّتُهَا يُبْصِئُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ» قلب هایی هست که با این که آتشی به آن ها برخورد نکرده است، با همان روغن و غیرتی که دارند، روشن و نورانی اند. و حضرت امام روح الله «رضوان الله تعالی علیه» بدون آن که اسفار را

از استادی بیاموزند، به گفته‌ی مرحوم آشتیانی با بقیه مباحثه می‌کردند. بدین معنا که حضرت امام در افقِ فهمِ امثال صدرالمتألهین و محی‌الدین حاضر بودند. لذا با کم‌ترین اشاره‌ی آن‌ها خود را در آن افق می‌یافت. موفق باشید.